

Fremtiden er uvis

Det Michael er udvidende om, mens han læser til eksamen, er hvad der skal ske næste år. Og havde han haft en anelse ville det virke urealistisk, nærmest som noget uvirkeligt. Ja, han ved, at han skal begynde i 10. ud på centret.

Det har han valgt.

For at få mere tid til at tænke.

Men mere end det ved han ikke.

Han kan selvfølgelig ikke overskue det. Lige nu er det eksamenerne, det drejer sig om. For ham er der endnu langt til de nye klassekammerater, hytteture, ekskursioner og flere lektier og mere viden. Han har ikke en chance for at vide, at han kommer til at have en af sit livs oplevelser og sin første kærlighed pga. det, der venter ham. First Lego League.

Håndtering og genbrug af affald med robotter.

Særlig vægt på komposterbart køkkenaffald.

At han kommer til at svede over en rapport om kompostering sammen med den endnu ukendte Katarina ville virke uvirkeligt. At de skal sidde der og vende deres pointer for at finde de væsentligste til deres fremlæggelse. Arbejde og tænke indtil Katarina pludselig spørger ham om, han vil blive hos hende, når de færdige, og han så siger ja, fordi han også er forelsket i hende. Hvor skulle han vide fra, at det de laver sammen, mens de andre fra deres team bygger robot og laver film om det samme, er så godt, at de vinder opgøret på øen og bliver sendt afsted til finalen i Norge.

Hvor fra skulle han kunne vide, at det er så spændende, at det går op for ham, at han vil arbejde med kommunikation og ledelse, mens Katarina endelig finder ud af det, hun hele tiden har vidst, at hun skal læse biologi.

Nej, Michael kan selvfølgelig ikke forudse, at de skal være kærester derfra og helt frem til midt i 3. g. hvor det så alligevel ikke holder længere. At de indtil da skal hænge i en klike der består af alle dem fra teamet. Det vindende team. Ikke kun dem der skal på gymnasiet, men dem allesammen, uanset hvad de vælger, ingeniør, smed og sygeplejerske.

Altsammen pga. First Lego League.

Altsammen fordi, en lærer sætter dem i gang med at bruge alle de værktøjer, de allerede har fået gennem deres skolegang.

Arbejde på en sådan måde, at det endelig giver mening, i hvert fald for Michael, der, på trods af at han var dygtig, manglede et mål.

En forståelse af, hvad det var, han egentlig havde lært.

Lige nu læser han til eksamen, fordi han ved, at det er det, man gør.

Han vil også hellere på stranden. Men næste år. Efter First Lego League giver det hele mere mening.

I hvert fald for ham og Katarina.

En anden ting Michael heller ikke kan vide, er hvad der skal ske, med hans bedste ven. At det skal komme så tæt på at gå helt galt for Stig, før det bliver okay igen.

Fra en rolig middelklasseopvækst ind i et vildere og vildere misbrug.

Helt klassisk tur. Alkohol og lidt hash i de store klasser i folkeskolen.

Så mere hash og lidt coke. Endnu mere alkohol.

Så bare hash og ingen sammenhæng i livet som sådan.

En større depression med forsøg på selvmedicinering.

Alt sammen indtil bunden på en eller anden måde rammes, og en større selvindsigt tager over.

Og Michael så kan kende noget af det gamle i Stig igen. Det der med at nægte at være lad, selvom det nok ligger til ham.

Visiteringen til EGU. En kontrakt og samarbejde med Jensen. De første dage er rigtig slemme. Som om alle ved hvad han har været igennem. Men hans vejleder holder ham til ilden. De mødes og får talt det igennem. Så de første oplevelser af succes. Bare det at der er nogen der venter på en. At det arbejde der skal udføres ikke bliver gjort af andre, men at der faktisk er brug for Stig. Så et venskab med den jævnaldrende smed, Bjarke. Bjarke der har en masse ting som Stig så også gerne vil have.

Bil, kæreste og en ret lækker unge.

Og så er Stig i gang med uddannelsen selv.

Michael ved det ikke. Men Stig ender med den uddannelse.

Og hvor skulle Michael kunne vide det fra. De har gået i samme skole. De er begge borgere i samme kommune.

Men sådan tænker de ikke, de to drenge.

Som de fleste af os ser de ikke de systemer og fælleskaber vi indgår i.

Kommunen som noget usynligt i vores hverdag. Hvem tænker på at læreren er en del af Bornholms Regionskommune. Hvem tænker på samarbejdet med Jensen og First Lego League. Hvem tænker på, hvor det kommer fra.

EGU.

Fordi det virker, er det der bare. Som noget de unge kan regne med. Noget der er for dem.